

Zprávy z farnosti

09/2005

Je krátce po setkání mládeže celého světa v Kolíně nad Rýnem. Katedrála je zasvěcena Třem Králům. Mudrci přišli, aby se klaněli Kristu. V Písmu čteme: „Vrátili se do své země jinou cestou.“ Nejen mládež, ale také my jsme vyzváni, abychom se vydali jinou cestou. Znamená to, že má dojít k určitému obratu (obrácení) v našem životě. V čem by to mohlo být? Tuto otázku by si měl každý položit. Dám zde několik konkrétních otázek, které by nás mohly trochu vyburcovat.

- ♦ *Proč nechodím alespoň jednou nebo dvakrát v týdnu ve všední den na mši svatou?*
- ♦ *Zúčastnil jsem se někdy adorace ve středu večer?*
- ♦ *Navštěvuji občas někoho ze starších nebo nemocných farníků nebo někoho v okolí?*
- ♦ *Chci nějak pomáhat ve farnosti?*
- ♦ *Kdy jsem si naposledy četl z Písma Svatého?*
- ♦ *Mám zájem o setkávání ve farnosti?*
- ♦ *?????????*

Jde o budoucnost naší farnosti.

P. František

Zlatá linka 800 200 007 - pro seniory – je bezplatná služba pro seniory, která nabízí informace z lékařské, psychologické, právní či sociální oblasti. Odborný personál Zlaté linky poskytuje služby od pondělí do pátku, a to vždy od 8:00 do 20:00.

Trochu více k tomu, komu je Zlatá linka seniorů určena a co může volajícímu nabídnout: Volání na linku je zdarma a je plně anonymní. Zavolat může každý, nemusí se představovat, ani říkat odkud je. Všechno, co volající do telefonu sdělí, je bráno jako vysoce důvěrné a pečlivě se dbá na to, aby vše zůstalo mezi volajícím a pracovníkem linky. Pokud si to klient přeje, mohou být informace předány dalšímu pracovníkovi, mimo tým (okruh pracovníků linky) se však nesmějí dostat v žádném případě. Pracovníci linky zůstávají stejně jako klienti anonymní, proto se nikdy nepředstavují jménem.

Linka je určena hlavně seniorům. A seniorem je pro pracovníky linky ten, kdo se jím cítí být. Toto vymezení však neznamená, že by na linku nemohl zavolat někdo mladší. Každému, kdo zavolá a pomoc linky potřebuje se jí v rámci možností pracovníka dostane.

Na linku může člověk zavolat s jakýmkoli problémem, který ho trápí, se kterým si neví rady, nebo si není jistý, že jedná správně. Může zavolat když si potřebuje s někým o čemkoli promluvit. Na druhém konci telefonu nalezne člověka připraveného naslouchat a povídat si o tom, s čím klient volá. Klient může očekávat pochopení, podporu, pomoc v rozmotání složité situace a nalezení možností, jak situaci řešit, změnit nebo vydržet. Může očekávat radu, nasměrování, informaci. Někdy se stane, že pracovník neví konkrétní informaci, kterou volající potřebuje. V takovém případě se snaží dát klientovi kontakt na organizaci či odpovědnou osobu, která volajícímu může jeho dotaz zodpovědět.

Kdo na naší lince pracuje? Na lince slouží tým pracovníků, kteří se po jednotlivých službách spíše nepravidelně střídají. To znamená, že pracovník slouží vždy celou tříhodinovou službu, ale služby střídá.

Všichni pracovníci linky jsou speciálně vyškoleni pro práci na telefonu a průběžně se dále vzdělávají. Krom tohoto speciálního vzdělání mají většinou vysokoškolské či středoškolské vzdělání v medicíně či humanitních oborech jako např.: informační systémy, pedagogika, právo, psychologie či sociální práce. Díky specifickému vzdělání jednotlivých pracovníků bylo možné na lince vyčlenit právní a medicínské 'okénko'. A tak s dotazy a problémy spíše právní povahy mohou klienti volat v úterý dopoledne i odpoledne. S dotazy spíše medicínskými pak ve čtvrtek odpoledne.

V těchto dnech na lince slouží pracovníci vybaveni podrobnějšími informacemi z dané oblasti.

Všichni pracovníci linky mají ještě něco společného. Je to kladný vztah k seniorům, úcta k životním zkušenostem každého volajícího a ochota pomoci.

Jak taková práce na lince vypadá? Není to práce na plný úvazek. Každý pracovník pracuje ještě někde jinde, na linku chodí ve svém volném čase.

Pracovník musí přijít na linku alespoň o 20 minut dřív, aby se stihl seznámit s novinkami, zjistil jaké nové informace jeho kolegové našli, jaké nové kontakty může volajícím poskytnout. Musí se také připravit, zklidnit, uvolnit, na chvíli se oprostít od všech starostí života, aby se mohl plně soustředit na volající klienty.

Od začátku do konce služby pak už ‚jen‘ zvedá sluchátko a věnuje se volajícím tak nejlépe, jak dovede.

[Elpida - internetový měsíčník pro seniory](#)

Okénko do knihovny

autor: Max Kašparů
název: Do výšky volím pád
z obsahu: Dětství a dospívání

Co se ti vybaví při slově dětství? Jak na ně vzpomínáš?

Vzpomínky na dětství mám velice pěkné, protože jsem žil neustále obklopený láskou. Mamince jsem se narodil za svobodna, s mým otcem se nevzali. Dodnes si neumím zodpovědět otázku, zda by jejich manželství bylo pro někoho z nás tří štěstím. Jisté však je, že jsem matce nesmírně vděčný za to, že si mne uhájila před silným tlakem okolí, které ji tlačilo, aby se mnou šla na dětské popraviště. Vzhledem k tomu, že jsem vyrůstal v Žirovnici, v malém městečku na vysočině, prožil jsem dětství v nádherné přírodě. Hezké vzpomínky mám také na svého dědečka a starého, značně ochrnutého strýce-všeuměla, kteří mi částečně nahrazovali chybějící otcovský element. Můj děda pocházel z Telče. Byl to takový lidový koumák, dělník, který kvůli první světové válce nemohl dostudovat, ačkoli byl velice talentovaný. Když vzpomínám na dětství, tak je to často spojeno právě s ním. Bohužel poměrně brzy zemřel – chodil jsem ještě na základní školu – což pro mne byla tehdy velká ztráta.

Dá se říci, že ti předával pozitivní vztah k životu?

Ano. Vzpomínám si na jednu příhodu, kterou dnes hodnotím jako psychiatr velmi pozitivně. Ačkoli dědeček nebyl vzdělaný v psychologických vědách, měl smysl pro moudré hodnocení životních situací. Když mi bylo

Děti - Podmoky

asi pět nebo šest let, rozbil jsem fotbalovým míčem sousedovi okno. Přišel jsem domů smutný. Podotýkám, že jsem byl dítě, které nikdy nebylo fyzicky trestáno, a věděl jsem, že nebudu potrestaný ani tentokrát, ale na druhé straně jsem si byl vědom, že jde o drahou záležitost, a bál jsem, jak na to budou doma reagovat. Když jsem se ke skutku přiznal, dědeček vzal židli, postavil ji doprostřed kuchyně a svolal všechny z domu, aby tam přišli. Postavil mě na židli a řekl: „Ode dneška máme doma chlapa! Už se mu povedlo rozbít okno.“ A pak mě ze židle zase sundal a šel škodu zaplatit.

Takže tě vlastně pochválil...

Svým způsobem ano, ale přitom událost nezlehčoval, že bych mohl dál rozbíjet okna, a dokazovat si tak, že jsem chlap. Byl v tom rituál, malá iniciace, vstup do mého chlapského života. Jakoby tím rituálem řekl: Teď už seš v mých očích muž, proto se jako muž chovej. A chlapi jsou přece opatrní, aby se jim taková klukovina nestávala. Tak jsem to cítil a mělo to svůj výchovný smysl. Byla tam přítomná láska, uvedení do stavu odpovědnosti, ale především odpuštění. A toto pojetí se mi tak vrylo do paměti, že jsem něco podobného provedl i své dceři, když přinesla ze školy, asi ve třetí třídě, první pětku. Okopíroval jsem svého dědečka, postavil ji také na židli a oslavili jsme to – otevřeli jsme něco dobrého na počest první pětky. Dceři to do budoucna neškodilo, dnes je už ve čtvrtém ročníku na vysoké škole a nijak kvůli tomuto rituálu nezladila. Jenom od té doby věděla, že u nás doma nejsou známky tím rozhodujícím měřítkem, a že se dokonce berou s humorem. A s láskou i odpuštěním.

připravila M. J.

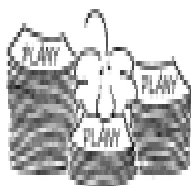
&

Knihovna se přestěhovala do učebny v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Krom domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun).

&

Farní rada

... prázdniny končí ...

Farní rada se opět sejde!

Setkání farní rady se uskuteční 11. září 2005 v 18:45 (po večerní mši svaté). Do té doby opět čekají na vaše podněty a připomínky členové farní rady!

Pište, volejte, mluvejte, nabízejte svou pomoc, ...

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Jiří Málek	Místopředseda
Jaroslava Škodová	Zapisovatelka
Milada Altnerová	Člen
Jindřich Macoun	Člen
Rudolf Sticha	Člen

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2005	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	16 373 Kč	3 678 Kč	11 000 Kč	Na záplavy v Asii
Únor	6 183 Kč	1 687 Kč	3 400 Kč	Svatopetrský halěř
Březen	5 276 Kč	1 907 Kč	0 Kč	
Duben	7 417 Kč	1 583 Kč	2 820 Kč	Na obrázek P. Marie na Jalůvčí
			2 600 Kč	Na bohoslovce
Květen	8 358 Kč	1 802 Kč	2 330 Kč	Na opravy kostelů
Červen	5 859 Kč	1 319 Kč	2 310 Kč	Na potřeby diecéze
Červenec	5 834 Kč	1 427 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	55 300 Kč	13 403 Kč	24 460 Kč	

R. S.

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2005	4. září
2. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	6. listopadu 4. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - levnější je **zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:00	Dolní Žleb	14:18	16:00	17:23
Čertova Voda	13:18	14:10	Čertova Voda	14:23	16:05	17:28
Dolní Žleb	13:23	14:15	Děčín hlavní nádr.	14:33	16:15	17:38

Credo

... *ODPUŠTĚNÍ HŘÍCHŮ* ...

(24. pokračování)

Je jednou ze základních charakteristik církve, že je to společenství lidí, kterým bylo odpuštěno a kteří mají být odpouštějícími. Podmínkou tohoto odpuštění není pokoření, ale uznání pravdy - to, že uznám: ano, chybil jsem. Krásný popis takové situace je v 2 S 12,1-14, kde David uznává svou vinu. Odpuštění je na jedné straně něco, co je pro život naprosto nezbytné, a na druhé straně je to něco, co je těžko dosažitelné. Komunistický režim neznal odpuštění - zde byla možná sebekritika a následné „vzetí na milost“, ale nikdo neřekl: „My ti odpouštíme.“ Spíše však bylo více těch, kdo byli „odepsáni“ do konce života a trestání i na dětech. Zlo prostě nemá sílu k odpuštění (mimořádně zlo také nemá smysl pro humor - nemá k sobě samému odstup, protože se bojí).

Křesťanství přináší do problematiky odpuštění nový pohled. Nejenom, že Bůh odpouští nám, když my odpouštíme, ale také my jsme schopni odpouštět druhým, protože nám je odpouštěno. Z tohoto hlediska je jasné, že církev není nějaká „superdokonalá“ společnost, kde se zlo nevyskytuje, ale je to společenství lidí, kteří odpouštějí, nechají si odpouštět a kteří si odpouštějí navzájem. Tedy, jsme-li opravdu křesťané, nejsme lidé lepší, ale jsme lidé, kteří mají lepší zkušenost s odpouštěním.

Ono se to dá vlastně povědět třemi slovy: křesťan věří, že křtem, pokáním a nakonec svátostí pokání jsou mu hříchy odpuštěny. Tím je to vlastně všechno řečeno, ale za předpokladu, že chápu, co je hřích, a že chápu, co je to odpuštění.

A o tohle nám tedy teď půjde, vlastně o tu první polovinu: ujasnit si, co je to hřích. Člověk se totiž často setkává s tím, že se to mezi křesťany nechápe.

Pro někoho není hřích třeba vůbec nic, protože odpuštění nehledá, i když je křesťanem. Pro někoho je hřích ona překážka, která mu brání jít k přijímání. A tak tedy smíření rovná se otevření cestu k přijímání a tím to končí. Ale ani to není ono, to také není celá pravda. Spousta křesťanů padá do dvou extrémů: buďto v hříchu vidí nepřekročitelnou hrůzu, nebo takové malé nic. Pak jsou samozřejmě ti, kteří to vidí správně, ale tyhle extrémy existují. V žádném případě nechci na vás pouštět hrůzu a přivádět vás

k malomyslnosti, ale pravdivé vědomí o závažnosti hříchů je pro nás nutné, máme-li pochopit odpuštění. K plnějšimu pochopení toho, co je hřích, nás může vést úryvek z 5. knihy Mojžíšovy.

Dt 30, 15 - 30

Ačkoliv tedy slovo hřích vůbec nepadlo, je tady o tom řeč. Jsou tu předloženy dvě cesty: cesta do zaslíbené země, kterou jim Hospodin ukázal. My už toto máme chápat dál: pro nás cesta, která má smysl, je ta, která vede ke konečnému setkání s Bohem, která vede k naplnění naší budoucnosti plné a konečné v Bohu - tedy cesta, která vede do nebe.

A pak je tu ukázaná druhá cesta, cesta, která se zdá mít smysl. Pro Izraelity to znamenalo cestu, na níž by nevěřili Hospodinu, ale věřili by bohům a bůžkům, které uctívaly ostatní národy. Cesta, která by nevedla s Hospodinem, cesta, kterou si Izrael stanoví sám. A tato cesta nevede do zaslíbené země, nevede ani do společenství s Hospodinem, čili je to cesta, která vede ke smrti. Protože Izrael věděl jasně, že jeho existence zcela a beze zbytku na Hospodinu závisí.

A tak tyhle dvě cesty jsou nabízeny, ty jsou nabízeny i nám, protože pro nás je možná také ta cesta, která má zdánlivý smysl. Něco, co se nám zdá dobré, ale něco, o čem bychom měli vědět, kdybychom byli k sobě upřímní, že by s tím Bůh nesouhlasil, že je to něco, co před Bohem neobstojí.

Co k němu nesměřuje, k tomu vrcholnému a poslednímu cíli člověka, to je hodnotou zdánlivou, cestou zdánlivou - a to je cesta vyznačená hříchem.

Já mohu jít úplně špatně - to je ten hřích, kterému se říká těžký, smrtelný - tak, že se s Bohem naprosto mímám. Mohu jít sice k Bohu, ale nechám se na té cestě brzdit, táhnu ranec zbytečné přítěže - a to je to, čemu se říká hřích lehký, to co mne na té cestě brzdí, případně mne to z té cesty odvádí.

Hřích je tedy něco, co se stane v našem konkrétním životě, co se může týkat buď mého vztahu k Bohu, nebo vztahu k bližnímu. Týká se mne samotného a mé cesty k Bohu. Řada lidí si myslí, že hřích je jenom to, co se týká přímo Boha: nepozorná modlitba, neúčast na mši, braní jména Božího nadarmo. Tohle jsou pro ně hříchy - a potom zabítí, jinak nic. To je omyl! Jestliže nevyužiji svého nadání, jestliže nedělám dobro, které dělat mohu, pro svou lenost, nebo proto, že je mi ten bližní nesympatický, jsem na tom stejně jako ten, který zanedbává bohoslužbu, to se Boha týká! Jednak proto, že i Bůh s mou aktivitou počítá. Za druhé se to Boha týká proto, že ty chyby mne odvádějí z mé přímé cesty k Bohu, nebo mne na ní brzdí. Čili Bůh se nemůže plně radovat z mé lásky, tak bychom to mohli po lidsku říct.

Vztahu k Bohu se tedy týká všechno, co děláme špatně a všechno to dobré, co neděláme, ač bychom to dělat mohli. V téhle šíři by tedy člověk mohl vidět hřích. Určujícím pohledem k tomu by tedy mohlo být stále vě-

domí, že Bůh nás miluje. Já vím, že to opakují do omrzení, ale považují za nutné to opakovat. Vždyť Písmo nás o tom jasně přesvědčuje, že Bůh si nás zamiloval tak, jako si vybral Izrael, který nebyl žádným vynikajícím národem, jako si vybral Abraháma, jako si vybral Mojžíše, právě tak si vybral každého z nás.

Stále ta důležitá věta z 1. listu Janova 4,10: „V tom záleží Boží láska, ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že On si zamiloval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy.“

Bůh si nás zamiloval - to je počátek všeho a to určuje moje jednání. Jestliže mne Bůh miluje, pak je jasné, že mu na mně záleží a že každé mé jednání, se kterým on nemůže souhlasit, je špatné. Pro nás není vždycky tak samozřejmé pochopit, kdy s námi Bůh nesouhlasí. Člověk se v tomhle dokáže například znamenitě obelhávat. Máme ale tady svědectví Písma o Kristu, můžeme mít z něho dost dobré ponětí o tom, jaké byly Kristovy životní postoje, a to je pro nás měřítkem. Jednat a stavět se k životu a uvažovat jak on. Co tedy před ním obstojí, je dobré, co by před ním neobstálo, samozřejmě dobré není. A tak tedy člověk, který chce u sebe rozeznávat hříchy, se nemůže spokojit jen s povrchním vědomím, co je dobré a co je špatné nebo s tím, co ho naučili v dětství. Musí se neustále konfrontovat - srovnávat s Kristem.

Ono to možná zní pyšně: srovnávat se s Kristem, ale vždyť jsme přijati Bohem za syny a Kristus je pro nás cestou. Co tedy neobstojí před ním, to by nemělo obstát ani před soudem našeho svědomí. My nemůžeme jinak dojít k Otci, než přes něj, jeho cestou. A potom se s ním musíme trvale proměňovat.

Pokud nechápeme, co je hřích, potud nejsme schopni pořádného obrácení, protože nevíme, kam a z čeho a proč se máme obracet.

Credo podle P. A. Opatrného (pokračování příště)

Klackem do ráje

Kdysi mi vyprávěl jeden známý tento zajímavý příběh.

S partou mladých lidí byli na dovolené v Beskydech. Při jednom výletě objevili na kraji lesa pasoucí se ovci. Široko daleko nebylo žádné stavení, a tak usoudili, že ovce zabloudila. Rozhodli se nahnat ji do vzdálené salaše, kterou asi před půlhodinou minuli. Ovečce se evidentně nechtělo vykročit „správným“ směrem. Mladíci se tedy ozbrojili klacky. Hlasitým pokřikem a bušením do stromů se snažili ovci přimět k pochodu. Ta se skutečně rozběhla – jako smyslů zbavená zděšeně prchala, avšak nikoli k salaši, ale skončila v nedalekém rybníce. Našim „záchranářům“ nezbylo než k smrti

vyplašenou polomrtvou ovci vytáhnout. Byla tak vyděšená, že nekladla další odpor a do salaše se nechala bez odporu odvézt. Mladíci s pocitem dobře vykonané práce čekali na pochvalu. Dočkali se však zklamání. Ovce nepatřila do této salaše, ale do sousední!

Proč mne ten příběh zaujal? Nechováme se i my často jako ti záchranáři? Nesnažíme se nahnat naše blízké klackem do ráje? Je nám jasné, jak by se měli chovat naši sousedi, jak by naši přátelé měli řešit své problémy. Víme docela přesně, co by měli dělat naši rodiče. A nejmarkantnější je to u našich dětí. Víme, co je pro ně dobré a co ne. Víme, jaké mají mít zájmy, do jakých kroužků chodit a jakou školu zvolit. Chceme přece pro ně to nejlepší, a tak napneme všechny síly, aby toho dosáhly. A jak se cítí? Někdy asi jako ta ovce.

Magda Hauserová, Zpravodaj Radia Proglas č. 32, je možné si jej vzít v zradu u kropenky

Křesťanské ctnosti a charakter

Dnes uvádím poslední část delšího seriálu, pomoci něhož jste měli možnost se blíže seznámit s některými místy v Písmu svatém.

R. S.

- **Zakotvení v pravdě**
J 14, 6; J 17, 17; Ef 4, 14-15.
- **Bdělost**
Mk 13, 34-37.
- **Horlivost**
J 2, 13-17.
- **Žije vítězně**
1K 15, 57; 1J 5, 4; J 16, 33; Zj 3, 12.

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- F 9. září 2005 v 19:00 vyprávění** - Povídat se bude o poslední cestě P. Františka do Španělska. K dispozici budou i fotografie, video.
- F 17. září 2005 ve 13:00 svatba** - Ano, v našem kostele se bude konat svatba, svátost u nás ne tak obvyklá. Proto se přijďte podívat a nové manžele do nového života povzbudit. Do stavu manželského vstoupí Andrea Krumpolcová a Lukáš Fibich. Podmokelská farnost Vám přeje vše dobré a doufá, že i jako manželé nám zůstanete věrni!
- F 18. září 2005 grilování** - Pokud jste se zúčastnili minulého grilování na zahradě naší fary, věřím, že si nenecháte ujít pokračování. A vy ostatní,

kterým poslední krásné posezení a pojednění uteklo, doufám, že tentokrát nezáváháte. Zveme všechny ctitele hezkého povídání, popíjení čaje, kávy, piva, ... a samo sebou labužnického jídla. Přineste si s sebou nejen buřtíky, plátky, stehýnka, ale i plno zážitků z dovolených a prázdnin.

F Tyto a další informace - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky!

Věroměr

Max Kašparů

(6. pokračování)

6. Kapitola

Strom

Požádáte-li malé dítě, aby vám namalovalo strom, namaluje nejspíš vodorovnou čáru a nad ní kmen a větve. Když namítnete, že to není celý strom, přidá dítě na obrázek ještě listy. Pokud i to označíte za nedostatečné, přimaluje ještě plody a na větev ptáčka. Dál už nemá co přidat. Dítě nenakreslí kořeny. Zaprvé z toho důvodu, že kořeny nejsou běžně vidět, a také proto, že s nimi jako se součástí stromu vůbec nepočítá. A přesto jsou kořeny velmi důležité...

Někdy má strom své kořeny rozloženy jen povrchně, jakoby do vějíře. Bývá tomu v případě, že semeno, ze kterého kdysi vyrostl, padlo na skalnaté podloží a strom nemohl zapustit kořeny do hloubky. Taková poloha kořenů má tři nevýhody. Strom žije jen z toho povrchního. A to bývá často chudé. V případě, že není dostatek vláhy, strom rychleji usychá. A je zde také nebezpečí, že při silné bouři a větru se snadno takové kořeny vyvrátí.

Tato tři nebezpečí nehrozí stromům, které mají kořeny hluboko. Svoje živiny sají z bohatších ložisek, za dlouhého sucha mají vláhu a odolávají lépe náporům větrů.

Svoji víru můžeme k stromům přirovnat... Jsou-li kořeny víry jen povrchní, prosákne do jejich blízkosti kdejaká svrchní nečistota. Také hrozící období duchovní vyprahlosti může nadělat více škody a zničit i celý strom, když přijde bouře v podobě duchovní krize, má strom s hluboko zapuštěnými kořeny vždy větší šanci na přežití než jeho kolega s kořeny jen na povrchu. Povrchnost je nebezpečná v každém směru. Dobře to vědí studenti, kteří neuspěli u zkoušky jenom proto, že „nezajeli“ ve zkoušeném tématu na hlubinu, čerpali pouze z povrchu a nápor otázek zkoušejícího je „vyvrátil“.

Cesta na hlubinu patří k živé křesťanské víře. Zkoumejme čas od času kořeny své víry a hledejme pro ně cestu k hlubokým životodárným prame-

nům. K evangeliu, tradici církve, modlitbě a svátostem. Nespokojíme se s tím, co známe, s modlitební rutinou, obřadnictvím a duchovním stereotypem. Ježíš doporučoval svým apoštolům u Genezaretského jezera, aby zažili na hlubinu (viz Lk 5, 4). A jeho výzva platí dnes i pro nás.

(pokračování příště)

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
středa	15:00-16:00	starší děti	Soňa Šenková
čtvrtek	15:45-16:45	mladší děti	Andrea Krumpolcová
čtvrtek	15:45-16:45	starší děti	Marie Jirásková

Jedná se o navržené termíny, které budou v měsíci září „doladěny“.

R. S.

Slavnosti a svátky

LITURGIE

- 8. 9. Svátek Narození Panny Marie
- 14. 9. Svátek Povýšení svatého kříže
- 20. 9. Svátek Výročí posvěcení litoměřické katedrály
- 21. 9. Slavnost sv. Matouše, apoštola a evangelisty
- 28. 9. Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa
- 29. 9. Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů

Významné dny

- 8. 9. Mezinárodní den gramotnosti
- 16. 9. Den církevních škol
- 21. 9. Mezinárodní den míru
- 26. 9. Mezinárodní den neslyšících

Výroční dny biskupů

- 11. 9. Mons. Esterka biskupské svěcení (1999)
- 14. 9. Mons. Škarvada narození (1924)
- 21. 9. Mons. Malý narození (1950) - 55. výročí
- 24. 9. Mons. Otčenášek jmenován arcibiskupem (1998)
- 25. 9. Mons. Paďour jmenován diecézním biskupem (2002)

Sčítání - Podmoky

26. 9. Mons. Duka biskupské svěcení (1998)
28. 9. Mons. Graubner jmenován arcibiskupem (1992)
28. 9. Mons. Malý svátek

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pout' do Dolního Žlebu
- ◆ každá 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 18:30 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý 1. pátek na faře v Jílovém od 19:00 - setkání farníků
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	06:45	
Úterý		17:00
Středa	06:45	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov *)

*) mše sv. 1., 3. a 5. So; setkání u kytary 2. a 4. So.

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	17:00	Kostel Nejsvětější Trojice

☛ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 25. 09. 2005, před 1. nedělí v říjnu ☛

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 8 Kč)